

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **B. (...)N. S. F. I. Z. w G.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz strony powodowej B. (...)N. S. F. I. Z. w G. kwotę 23 114,93 zł (dwadzieścia trzy tysiące sto czternaście złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 10 682,10 zł od dnia 4 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi, nie wyższymi niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 12 432,83 zł od dnia 4 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2 725,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 czerwca 2013 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa B. (...)N. S. F. I. Z. z siedzibą w G., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. M. kwoty 23.114,93 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 19 marca 2007 r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego nr PG\ (...), jednakże nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, w związku z czym bank wypowiedział umowę oraz wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu postanowieniem z dnia 9 marca 2009 r. nadana została klauzula wykonalności. Wskazała, iż nabyła wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 30 listopada 2011 r. Na kwotę żadaną pozwem składają się:

- kwota 10.682,10 zł tytułem kapitału,
- kwota 12.432,83 zł tytułem odsetek umownych, naliczanych w wysokości zgodnej z treścią zawartej umowy kredytu gotówkowego, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

W dniu 7 sierpnia 2013 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

W sprzeciwie pozwany zakwestionował istnienie stosunku prawnego pomiędzy nim, a stroną powodową. Jednocześnie podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 19 marca 2007 r. pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki. Na jej podstawie bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 13.718,62 zł, a pozwany zobowiązał się do jej spłaty w 48 miesięcznych ratach, w tym 47 równych ratach oraz ostatniej raty wyrównawczej, poczynając od następnego miesiąca po dacie udzielenia pożyczki. W umowie wskazano, iż w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności bank wezwie pożyczkobiorcę korespondencyjnie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. W przypadku, gdy pożyczkobiorca nie ureguluje zaległości w powyższym terminie bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia (§ 2 ust. 11 umowy). Strony ustaliły, iż oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi 16 % w stosunku rocznym i jest stałe, jednakże nie może przekraczać stopy odsetek maksymalnych (§ 1 ust. 5 umowy), natomiast oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (§ 2 ust. 9 umowy). Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do zapłaty których pozwany był zobowiązany wynosiła 7.807,45 zł.

Dowód:

- Umowa pożyczki nr PG\ (...) k. 21-23.

W dniu 20 października 2008 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym stwierdzono, iż w księgach bankowych figuruje zobowiązanie M. M. w wysokości 17.192,04 zł, z tytułu niespłaconej należności kredytowej wynikającej z zawartej umowy pożyczki nr PG\ (...) z dnia 19 marca 2007 r. Na kwotę tę składała się:

- należność główna w kwocie 13.603,42 zł,
- odsetki umowne naliczone od dnia 6 czerwca 2007 r. do dnia 12 grudnia 2007 r. w kwocie 202,66 zł,
- odsetki karne naliczone od dnia 14 stycznia 2008 r. do 19 października 2008 r. w kwocie 3.010,96 zł,
- koszty windykacji w kwocie 375 zł.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 9 marca 2009 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 379/09 w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nadana została klauzula wykonalności.

Dowód:

- Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) k. 24;
- Postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 9 marca 2009 r. w aktach o sygn. akt I Co 379/09.

W dniu 24 kwietnia 2009 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. K. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko M. M..

W dniu 4 maja 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. K., na podstawie tytułu wykonawczego, w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wszczął przeciwko M. M. postępowanie egzekucyjne.

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2013 r. postępowanie zostało umorzono na wniosek wierzyciela. W toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano na rzecz wierzyciela kwotę 6.409,99 zł.

Dowód:

- Dokumenty zgromadzone w aktach egzekucyjnych o sygn. Km 3110/09, a w szczególności wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, postanowienie z dnia 3 stycznia 2013 r.

W dniu 30 listopada 2012 r. strona powodowa zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Na jej podstawie strona powodowa nabyła od (...) Bank S.A. wierzytelność względem pozwanego wynikającą z zawartej umowy pożyczki.

Dowód:

- Umowa przelewu wierzytelności z dnia 30.11.2012 r. k. 26-30.

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się zasadne, w związku z czym podlegało uwzględnieniu w całości co do roszczenia głównego oraz w przeważającej części w stosunku do odsetek.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. oraz z faktu nabycia wierzytelności z niej wynikającej w drodze umowy przelewu wierzytelności.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew podnoszonym przez pozwanego zarzutom, w ocenie Sądu strona powodowa w należyty sposób wykazała istnienie po jej stronie legitymacji czynnej do występowania w niniejszym procesie. Przedłożyła bowiem umowę przelewu wierzytelności z dnia 30 listopada 2012 r., zawartą pomiędzy nią, a (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wraz z wyciągiem z załącznika do tej umowy, z których jednoznacznie wynika, iż doszło do przejścia na rzecz strony powodowej prawa do wierzytelności z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż nie zasługuje także na uwzględnienie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia o sygn. I Co 379/09 oraz aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia J. K., sygn. akt KM 3110/09 Sąd ustalił, iż w dniu 25 lutego 2009 r. pierwotny wierzyciel wniósł o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu stwierdzającemu zadłużenie pozwanego, wynikające z zawartej umowy pożyczki, zaś w dniu 24 kwietnia 2009 r. zwrócił się do Komornika Sądowego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które toczyło się aż do dnia 3 stycznia 2013 r., kiedy to zostało umorzono na wniosek wierzyciela. Stwierdzić zatem należy, iż pierwotny wierzyciel swoimi działaniami skutecznie przerwał bieg przedawnienia, w związku z czym zaczęło ono biec na nowo dopiero z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, a więc w styczniu 2013 r. Roszczenie objęte niniejszym pozwem uległoby zatem przedawnieniu dopiero w styczniu 2016 r., jednakże strona powodowa ponownie przerwała bieg terminu przedawnienia wnosząc niniejszy pozew.

Mając zatem na uwadze, iż podniesione przez pozwanego zarzuty okazały się bezzasadne, a z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, w szczególności umowy pożyczki oraz akt postępowania egzekucyjnego wynikała w sposób nie budzący wątpliwości kwota należności głównej, do uiszczenia której obowiązany jest pozwany, jak również sposób naliczenia pozostałych należności tj. odsetek, opłat i prowizji, Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę żadaną pozwem. Sąd zważył, że wyegzekwowana w toku postępowania egzekucyjnego od pozwanego kwota nie wystarczyła na zaspokojenie całości zadłużenia, a pokryła jedynie w części kapitał i odsetki.

Roszczenie strony powodowej znajduje postawę w art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić te samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z tego względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 23.114,93 zł z tym zastrzeżeniem, iż w ocenie Sądu brak było podstaw do zasądzenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego od całej żądanej pozwem kwoty. Mianowicie na kwotę objętą żądaniem pozwu składała się kwota należności głównej w kwocie 10.682,10 zł oraz odsetki w kwocie 12.432,83 zł, strona powodowa zaś nie przedstawiła żadnego dowodu, z którego wynikałaby możliwość naliczania odsetek umownych od odsetek umownych. Uprawnienie takie w szczególności nie wynikało z postanowień zawartej umowy. Z tego względu Sąd zasądził odsetki umowne jedynie od kwoty 10.682,10 zł żądanej tytułem należności głównej, a od kwoty 12.432,83 zł odsetki ustawowe, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Stosownie bowiem do treści art. 359 § 2 k.c. jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe. Mając przy tym na uwadze, iż strona powodowa żądała odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, a wysokość odsetek ustawowych jest obecnie wyższa niż wysokość odsetek maksymalnych, Sąd mając na uwadze dyspozycję art. 321 § 1 k.p.c. zastrzegł, iż odsetki te nie mogą być wyższe niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto o art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Wobec faktu, iż pozwany przegrał proces w całości, Sąd zasądził od niego na rzecz strony powodowej kwotę 2.725,40 zł tytułem kosztów procesu, na którą składają się kwota 289 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 19,40 zł tytułem wydatków związanych z wypożyczeniem akt postępowania egzekucyjnego Km 3110/09.